

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eđitcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

AKADEMİK BİRİM İHTİYAÇ ANALİZİ

ANKET SONUÇLARI RAPORU

VETERİNER FAKÖLTESİ

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

Balıkesir Üniversitesi – BAÜN Eđitcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

İÇİNDEKİLER

1.	Giriş ve Raporun Amacı	3
2.	Yöntem	3
3.	Bulgular	4
3.1.	Katılımcı Profili – Ünvan, Bölüm ve Mesleki Deneyim Dağılımı	4
3.2.	Mevcut Pedagojik Yetkinlik Düzeyleri	5
3.3.	Genel Pedagojik Eğitim İhtiyacı Düzeyleri	6
3.4.	Veteriner Hekimliğe Özgü Eğitim İhtiyacı Düzeyleri	7
3.5.	Genel Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması	8
3.6.	Veteriner Hekimliğe Özgü Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması	9
3.7.	En Çok Zorlanılan Eğitim Alanı	10
3.8.	Tercih Edilen Eğitim Türü	10
3.9.	Açık Uçlu Sorular – Nitel Bulgular	11
4.	Genel Değerlendirme ve Öneriler	12

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında gerçekleştirilen **Veteriner Fakültesi** Akademik Birim İhtiyaç Analizi Anketi sonuçlarını kapsamlı biçimde özetlemektedir. Raporun temel amacı; ilgili fakültede görev yapan öğretim üyelerinin mevcut pedagojik yetkinlik düzeylerini, genel ve veteriner hekimliğe özgü eğitim ihtiyaçlarını ve önceliklerini sistematik olarak belirleyerek Koordinatörlüğe yönelik önceliklendirme yapılmasına katkı sunmaktır.

Anket kapsamında katılımcıların akademik unvanları ve bölümleri; çeşitli alanlardaki pedagojik öz-değerlendirmeleri; genel ve veteriner hekimliğe özgü eğitim ihtiyaç düzeyleri; eğitim konularına verdikleri öncelik sıraları; en çok zorlandıkları eğitim alanları; tercih ettikleri eğitim formatları ve açık uçlu görüşleri sorgulanmıştır. Elde edilen bulgular frekans tabloları, betimsel istatistikler ve bölümsel yorumlar aracılığıyla akademik yazım standartlarına uygun biçimde sunulmuştur.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak Microsoft Forms üzerinden yürütülen çevrimiçi anket formu kullanılmıştır. Anket sekiz temel bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim, unvan, bölüm ve mesleki deneyim)
- Öz değerlendirme – mevcut pedagojik yetkinlik düzeyi (5'li Likert; 1=Yetkin değil, 5=Çok yetkin)
- Genel pedagojik eğitim ihtiyacı düzeyi – 8 temel konu (5'li Likert; 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Veteriner hekimliğe özgü eğitim ihtiyacı düzeyi – 13 klinik/alan özgü konu (5'li Likert)
- Genel eğitim konularının önceliklendirilmesi (8 konu, sıralama)
- Veteriner hekimliğe özgü eğitim konularının öncelik sıralaması (7 konu, sıralama)
- En çok zorlanılan eğitim alanı ve tercih edilen eğitim türü
- Açık uçlu sorular: öğrenci güçlükleri, altyapı sorunları ve genel görüşler

Uygulama Dönemi	2025–2026 Güz Dönemi
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama + Açık Uçlu
Fakülte	Veteriner Fakültesi
Katılımcı Sayısı (N)	35/43 (%81 katılım oranı)

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Ünvan, Bölüm ve Mesleki Deneyim Dağılımı

Ankete katılan 35 öğretim üyesinin akademik unvan, bölüm ve mesleki deneyim dağılımları sırasıyla Tablo 1, 2 ve 3'te sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Akademik Unvan Dağılımı

Ünvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	0	%0,0
Öğretim Görevlisi	0	%0,0
Dr. Öğretim Üyesi	9	%25,7
Doçent Doktor	10	%28,6
Profesör Doktor	16	%45,7
Toplam	35	%100,0

Tablo 2. Katılımcıların Bölüm Dağılımı

Bölüm	Frekans (f)	Yüzde (%)
Klinik Öncesi Bilimler (Patoloji, Mikrobiyoloji, Viroloji, Parazitoloji vd.)	11	%31,4
Klinik Bilimler (Cerrahi, Doğum-Jinekoloji, İç Hastalıkları vd.)	11	%31,4
Temel Bilimler (Anatomi, Fizyoloji, Biyokimya, Histoloji vd.)	7	%20,0
Zootekni ve Hayvan Besleme (Zootekni, Hayvan Besleme, Genetik vd.)	4	%11,4
Besin Hijyeni ve Teknolojisi (Gıda, Halk Sağlığı vd.)	2	%5,7
Toplam	35	%100,0

Tablo 3. Katılımcıların Mesleki Deneyim Dağılımı

Mesleki Deneyim Süresi	Frekans (f)	Yüzde (%)
1–5 yıl	3	%8,6
6–10 yıl	4	%11,4
11–20 yıl	9	%25,7
20 yıl ve üzeri	19	%54,3
Toplam	35	%100,0

Bulgular Yorumu

Tablo 1 incelendiğinde, en yüksek orana sahip unvan grubunun Profesör Doktor (%45,7, n=16), en düşük oranın ise Dr. Öğretim Üyesi (%25,7, n=9) grubuna ait olduğu görülmektedir. Bölüm dağılımı açısından Klinik Öncesi Bilimler ile Klinik Bilimler bölümleri eşit ağırlıkla (%31,4, n=11) temsil edilmektedir. Mesleki deneyim dağılımı incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun 20 yıl ve üzeri (%54,3, n=19) deneyime sahip olduğu dikkat çekmektedir. Bu bulgular fakültede köklü bir öğretim kadrosunun bulunduğuna işaret etmekle birlikte, pedagojik eğitim planlamasında unvan ve deneyim düzeyine özgü farklılaşmaların gözlemlenmesi gerektiğini de ortaya koymaktadır.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların mevcut yetkinlik düzeyleri, ankette iki ayrı soru olarak sorulmuştur. Birinci soru genel pedagojik yetkinlikleri (5 alt madde), ikinci soru ise mesleki/klinik yetkinlikleri (15 alt madde) kapsamaktadır. Her iki sorunun frekans dağılımları ve betimsel istatistikleri aşağıda ayrı tablolarda sunulmuştur. Ölçek: 1=Yetkin değil, 2=Kısmen yetkin, 3=Orta düzeyde yetkin, 4=Yetkin, 5=Çok yetkin.

Soru 1: Genel Pedagojik Yetkinlik

Bu soru; öğrenme çıktısı yazma, öğretim yöntemleri, ders tasarımı, öğrenci merkezli öğretim, ölçme-değerlendirme ve eğitimde teknoloji uygulamaları gibi alandan bağımsız temel pedagojik becerilere yönelik öz-değerlendirmeyi ölçmektedir.

Tablo 4. Genel Pedagojik Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N=35)

Alan / Madde	1 Yetkin Değil	2 Kısmen Yetkin	3 Orta Düzeyde	4 Yetkin	5 Çok Yetkin	Ort.	SS
Öğrenme çıktısı yazma	0	1	5	24	5	3,94	0,64
Öğretim yöntem ve teknikleri	0	1	5	23	6	3,97	0,66
Ders bilgi paketi ve ders tasarımı	0	1	5	26	3	3,89	0,58
Öğrenci merkezli öğretim uygulamaları	0	2	3	22	8	4,03	0,75
Ölçme ve değerlendirme yöntemleri	0	3	6	21	5	3,80	0,80
Eğitimde teknoloji uygulamaları	0	3	11	15	6	3,69	0,87

Yeşil ortalamalar $\geq 4,00$; kırmızı ortalamalar $< 3,00$ eşliğini göstermektedir.

Bulgular Yorumu

Tablo 4 incelendiğinde, genel pedagojik yetkinlik alanlarında en yüksek ortalamanın öğrenci merkezli öğretim uygulamaları (Ort.=4,03, SS=0,75) alanında olduğu görülmektedir. Öğretim yöntem ve teknikleri (Ort.=3,97), öğrenme çıktısı yazma (Ort.=3,94) ve ders tasarımı (Ort.=3,89) alanları yüksek düzeye yakın yetkinlik göstermektedir. Buna karşın ölçme ve değerlendirme yöntemleri (Ort.=3,80) ile özellikle eğitimde teknoloji uygulamaları (Ort.=3,69) daha düşük ortalamalara sahiptir. Bu bulgular, katılımcıların genel pedagojik becerilerde kendilerini yetkin gördüklerini, ancak bazı alanlarda gelişime açık olduklarını göstermektedir.

Soru 2: Mesleki / Klinik Yetkinlik

Bu soru; klinik beceri eğitimi, simülasyon kullanımı, hayvan refahı, One Health entegrasyonu, dijital araçlar ve OSCE gibi veteriner hekimlik mesleğine özgü eğitim yetkinliklerini ölçmektedir.

Tablo 5. Mesleki / Klinik Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N=35)

Alan / Madde	1 Yetkin Değil	2 Kısmen Yetkin	3 Orta Düzeyde	4 Yetkin	5 Çok Yetkin	Ort.	SS
Klinik beceri eğitimi planlama ve öğrencilere kazandırma	4	2	10	15	4	3,37	1,14
Vaka temelli öğrenme yöntemini uygulama	2	1	11	18	3	3,54	0,92
Simülasyon/maket tabanlı öğretim kullanma	6	7	9	13	0	2,83	1,12
Klinik rotasyon ve staj programlarını planlama	6	3	11	11	4	3,11	1,25
Laboratuvar uygulamalarında biyogüvenlik kurallarını öğretme	1	2	9	15	8	3,77	0,97
Hayvan refahı ve etik ilkeleri öğretime entegre etme	0	2	9	17	7	3,83	0,82
Mesleki etik karar verme becerilerini kazandırma	0	1	5	23	6	3,97	0,66
One Health yaklaşımını derslere entegre etme	3	1	5	21	5	3,69	1,05
Disiplinlerarası eğitim süreçlerine katkı sağlama	1	0	10	17	7	3,83	0,86

Dijital eğitim araçlarını (3D, AR vb.) kullanma	6	8	8	12	1	2,83	1,18
Dijital/klinik eğitim materyali hazırlama	3	5	9	15	3	3,29	1,10
Akreditasyon süreçlerini (EAEVE, VEDEK) programa yansıtma	2	6	11	12	4	3,29	1,07
Klinik değerlendirme yöntemlerini (OSCE vb.) kullanma	9	6	13	6	1	2,54	1,15
Öğrencilere etkili geri bildirim verme	0	0	11	18	6	3,86	0,69

Kırmızı ortalamalar < 3,00 eşliğini göstermektedir.

Bulgular Yorumu

Tablo 5 incelendiğinde, mesleki/klinik yetkinlik alanlarında en yüksek ortalamanın Mesleki etik karar verme becerilerini kazandırma (Ort.=3,97, SS=0,66) alanında elde edildiği görülmektedir. Hayvan refahı ve etik ilkeleri öğretime entegre etme (Ort.=3,83), Disiplinlerarası eğitim süreçlerine katkı sağlama (Ort.=3,83) ve Öğrencilere etkili geri bildirim verme (Ort.=3,86) alanları da güçlü yetkinlik sergilemektedir. Buna karşın Klinik değerlendirme yöntemleri / OSCE kullanma (Ort.=2,54, SS=1,15) alanında en belirgin yetkinlik açığı dikkat çekmektedir. Simülasyon/maket tabanlı öğretim kullanma (Ort.=2,83, SS=1,12) ve Dijital eğitim araçlarını kullanma (Ort.=2,83, SS=1,18) alanları da kritik gelişim gerektiren alanlar arasında yer almaktadır. Klinik rotasyon ve staj programlarını planlama (Ort.=3,11) ile Klinik beceri eğitimi planlama (Ort.=3,37) orta düzey yetkinlikle değerlendirilen alanlardır.

3.3. Eğitim İhtiyaçı Düzeyleri

Katılımcıların eğitim ihtiyaçları, ankette iki ayrı soru olarak sorgulanmıştır. Üçüncü soru genel pedagojik eğitim ihtiyaçlarını (8 alt madde), dördüncü soru ise veteriner hekimliğe özgü mesleki eğitim ihtiyaçlarını (13 alt madde) kapsamaktadır. Ölçek: 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var.

Soru 3: Genel Pedagojik Eğitim İhtiyaçları

Bu soru; öğretim programı tasarlama, öğrenme kuramları, öğrenci merkezli öğretim, ölçme-değerlendirme ve öğretim teknolojileri gibi alandan bağımsız temel pedagojik eğitim ihtiyaçlarını ölçmektedir.

Tablo 6. Genel Pedagojik Eğitim İhtiyaçları Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N=35)

Alan / Madde	1 Hiç Yok	2 Düşük	3 Orta	4 Yüksek	5 Çok Yüksek	Ort.	SS
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	4	16	8	7	0	2,51	0,95
Öğretim programı tasarlama	5	15	8	6	1	2,51	1,04
Öğrenme kuramları	4	13	12	6	0	2,57	0,92
Öğrenci merkezli öğretim	6	13	9	7	0	2,49	1,01
Öğretim yöntem ve teknikleri	6	12	10	5	2	2,57	1,12
Ölçme ve değerlendirme	6	10	10	6	3	2,71	1,20
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	4	11	9	9	2	2,83	1,12
Öğrenme psikolojisi	5	9	9	9	3	2,89	1,21

Turuncu ortalamalar $\geq 2,80$ eşliğini (görece yüksek ihtiyaç) göstermektedir. Ölçek: 1=Hiç ihtiyacım yok ... 5=Çok yüksek ihtiyacım var.

Bulgular Yorumu

Tablo 6 değerlendirildiğinde, genel pedagojik başlıklar içinde en yüksek eğitim ihtiyacının Öğrenme psikolojisi (Ort.=2,89, SS=1,21) ve Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu (Ort.=2,83, SS=1,12) alanlarında hissedildiği görülmektedir. Ölçme ve değerlendirme (Ort.=2,71) de dikkat çeken bir ihtiyaç düzeyi sergilemektedir. En düşük ihtiyaç ise Öğrenci merkezli öğretim (Ort.=2,49) ve Program çıktısı/Öğretim programı tasarlama (her ikisi Ort.=2,51) alanlarında bildirilmiştir. Bu bulgular, pedagojik eğitim programlamasında öğrenme kuramları ve öğretim teknolojileri konularının önceliklendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Soru 4: Veteriner Hekimliğe Özgü Eğitim İhtiyaçları

Bu soru; simülasyon, klinik beceri eğitimi, OSCE, hayvan refahı, One Health, akreditasyon ve dijital öğretim araçları gibi veteriner hekimlik mesleğine özgü eğitim konularındaki ihtiyaç düzeyini ölçmektedir.

Tablo 7. Veteriner Hekimliğe Özgü Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N=35)

Alan / Madde	1 Hiç Yok	2 Düşük	3 Orta	4 Yüksek	5 Çok Yüksek	Ort.	SS
Klinik beceri eğitimi tasarlama ve yürütme	11	5	13	4	2	2,46	1,22
Simülasyon ve maket tabanlı öğretim	5	9	8	7	6	3,00	1,33
Vaka temelli öğrenme (case-based learning)	8	8	12	5	2	2,57	1,17
Klinik rotasyon ve staj yönetimi	8	9	8	6	4	2,69	1,32
Laboratuvar ve biyogüvenlik eğitimi	7	12	9	3	4	2,57	1,24
Hayvan deneyi etiği ve HADYEK mevzuatı entegrasyonu	9	15	6	4	1	2,23	1,06
One Health yaklaşımının müfredata entegrasyonu	7	12	8	6	2	2,54	1,17
Disiplinlerarası eğitim tasarımı	4	11	14	5	1	2,66	0,97
Veteriner hekimliğe özgü dijital öğretim araçları	4	10	10	7	4	2,91	1,20
OSCE ve klinik portfolyo tasarımı	6	8	12	6	3	2,77	1,19
VEDEK ve EAEVE akreditasyonu ve program çıktısı uyumu	4	12	11	5	3	2,74	1,12
Hayvan refahı ve 3R ilkesinin öğretime entegrasyonu	6	10	14	4	1	2,54	1,01
Öğrencilere etkili geri bildirim verme	8	8	13	5	1	2,51	1,09

Turuncu ortalamalar $\geq 2,80$ eşliğini (görece yüksek ihtiyaç) göstermektedir. Ölçek: 1=Hiç ihtiyacım yok ... 5=Çok yüksek ihtiyacım var.

Bulgular Yorumu

Tablo 7 incelendiğinde, veteriner hekimliğe özgü konular içinde en yüksek eğitim ihtiyacının Simülasyon ve maket tabanlı öğretim (Ort.=3,00, SS=1,33) ve Veteriner hekimliğe özgü dijital öğretim araçları (Ort.=2,91, SS=1,20) alanlarında hissedildiği görülmektedir. OSCE ve klinik portfolyo tasarımı (Ort.=2,77), VEDEK ve EAEVE akreditasyonu ve program çıktısı uyumu (Ort.=2,74) ve Klinik rotasyon ve staj yönetimi (Ort.=2,69) de belirgin ihtiyaç düzeyleri sergilemiştir. En düşük ihtiyaç ise Hayvan deneyi etiği ve HADYEK mevzuatı entegrasyonu (Ort.=2,23) ve Klinik beceri eğitimi tasarlama ve yürütme (Ort.=2,46) alanlarında bildirilmiştir. Bu bulgular; simülasyon, dijital öğretim araçları ve klinik değerlendirme yöntemleri konularının öncelikli eğitim müdahalesi gerektirdiğine işaret etmektedir.

3.5. Genel Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Katılımcılardan sekiz temel pedagojik eğitim konusunu öncelik sırasına göre sıralamaları istenmiştir. Ters ağırlık yöntemi uygulanmış (1. sıra=8 puan, 8. sıra=1 puan); yüksek puan yüksek önceliği ifade etmektedir. Bulgular Tablo 8'de sunulmuştur.

Tablo 8. Genel Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması (N=35)

Eğitim Konusu	Ağırlıklı Ortalama Puan	Genel Sıra
Öğretim programı tasarlama	5,37	1
Öğrenci merkezli öğretim	5,20	2
Öğrenme kuramları	4,83	3
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	4,66	4
Öğretim yöntem ve teknikleri	4,43	5
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	4,40	6
Öğrenme psikolojisi	3,77	7
Ölçme ve değerlendirme	3,34	8

Not: Ağırlıklı ortalama puan hesaplamasında ters ağırlık yöntemi kullanılmıştır (1. sıra = 8 puan, 8. sıra = 1 puan). Yüksek puan, yüksek önceliği ifade etmektedir.

Bulgular Yorumu

Tablo 7 incelendiğinde, katılımcıların en öncelikli genel eğitim konusu olarak Öğretim programı tasarlama'yı (Ağ. Ort.=5,37) belirlediği görülmektedir. İkinci sırada Öğrenci merkezli öğretim (Ağ. Ort.=5,20), üçüncü sırada ise Öğrenme kuramları (Ağ. Ort.=4,83) yer almaktadır. Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu (4,66) ve Öğretim yöntem ve teknikleri (4,43) de yüksek öncelikli konular arasındadır. En düşük öncelik Ölçme ve değerlendirme konusuna (Ağ. Ort.=3,34) verilmiştir. Bu bulgular, eğitim takviminin öncelikle müfredat tasarımı, öğrenci merkezli yaklaşımlar ve öğrenme kuramları odaklı kurgulanması gerektiğini ortaya koymaktadır.

3.6. Veteriner Hekimliğe Özgü Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Katılımcılardan veteriner hekimlik disiplinine özgü yedi eğitim konusunu önem sırasına göre derecelendirmeleri istenmiştir (1=En önemli, 7=En az önemli). Her konu için hesaplanan ortalama sıra değerleri Tablo 9'da sunulmuştur; düşük ortalama sıra daha yüksek önceliğe işaret etmektedir.

Tablo 9. Veteriner Hekimliğe Özgü Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması (N=35)

Eğitim Konusu	1 En Önemli	2	3	4	5	6	7 En Az Önemli	Ort. Sıra	Genel Sıra
One Health ve zoonotik hastalık entegrasyonu	21	5	2	2	1	1	3	2,20	1
Biyogüvenlik ve laboratuvar güvenliği	15	7	3	4	1	4	1	2,57	2
Akreditasyon ve program uyumu (EAEVE, VEDEK)	10	6	9	2	6	2	0	2,83	3
Klinik değerlendirme yöntemleri (OSCE, portfolyo)	12	6	5	6	0	3	3	2,91	4
Hayvan refahı ve 3R yaklaşımı	12	6	5	4	3	2	3	2,94	5
Disiplinlerarası eğitim tasarımı	6	9	6	4	4	5	1	3,29	6
Dijital anatomi ve görüntüleme araçları	8	9	3	6	0	4	5	3,37	7

Düşük ortalama sıra değeri, ilgili konunun daha öncelikli bulunduğunu ifade etmektedir.

Bulgular Yorumu

Tablo 8 incelendiğinde, veteriner hekimliğe özgü konular arasında One Health ve zoonotik hastalık entegrasyonunun açık ara en öncelikli konu olduğu görülmektedir (Ort. Sıra=2,20); 35 katılımcının 21'i bu konuyu 1. sıraya yerleştirmiştir. Biyogüvenlik ve laboratuvar güvenliği ikinci (Ort. Sıra=2,57), Akreditasyon ve program uyumu (EAEVE, VEDEK) üçüncü (Ort. Sıra=2,83), Klinik değerlendirme yöntemleri/OSCE dördüncü (Ort. Sıra=2,91) sırada yer almaktadır. Dijital anatomi ve görüntüleme araçları en düşük öncelikli konu olarak değerlendirilmiştir (Ort. Sıra=3,37). Bu bulgular; fakülteye özgü eğitim planlamasında One Health perspektifi ve biyogüvenlik konularının ön plana çıkarılması gerektiğine işaret etmektedir.

3.7. En Çok Zorlanılan Eğitim Alanı

Katılımcılara eğitim sürecinde en çok zorlandıkları alan sorulmuş; yanıtların dağılımı Tablo 10'da sunulmuştur.

Tablo 10. En Çok Zorlanılan Eğitim Alanı Dağılımı (N=35)

Eğitim Alanı	Frekans (f)	Yüzde (%)
Saha/çiftlik uygulamaları	12	%34,3
Klinik uygulamalı eğitim	8	%22,9
Ölçme ve değerlendirme	8	%22,9
Laboratuvar uygulama eğitimi	6	%17,1
Teorik ders anlatımı	1	%2,9
Toplam	35	%100,0

Bulgular Yorumu

Tablo 9'a göre katılımcıların en çok zorlandığı alan saha/çiftlik uygulamaları (%34,3, n=12) olmuştur. Klinik uygulamalı eğitim ile ölçme-değerlendirme alanları %22,9'ar oranla ikinci sırayı paylaşmaktadır. Laboratuvar uygulama eğitimi %17,1 ile üçüncü sıradadır. Bu dağılım, pratik ve uygulamalı eğitim bileşenlerine yönelik pedagojik desteğin güçlendirilmesinin öncelikli ele alınması gerektiğini ortaya koymaktadır.

3.8. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların dağılımı Tablo 11'de verilmiştir.

Tablo 11. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı (N=35)

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	22	%62,9
Hibrit (Yüz yüze + Online)	12	%34,3
Online	1	%2,9
Toplam	35	%100,0

Bulgular Yorumu

Tablo 10'a göre katılımcıların büyük çoğunluğu yüz yüze eğitim formatını tercih etmektedir (%62,9, n=22). Hibrit format %34,3 (n=12) ile ikinci sırada yer alırken, tamamen online eğitimi yalnızca 1 katılımcı (%2,9) tercih etmiştir. Bu bulgu, klinik ve uygulamalı bileşenlerin ağırlıklı olduğu Veteriner Fakültesi bağlamında bizzat görerek öğrenmenin vazgeçilmez olduğunu yansıtmaktadır. Koordinatörlük programlarının tasarımı yüz yüze ve hibrit format önceliklendirilmelidir.

3.9. Açık Uçlu Sorular – Nitel Bulgular

Anketin son bölümünde katılımcılara üç açık uçlu soru yöneltilmiştir. Yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar ve örnek katılımcı ifadeleri Tablo 12, 13 ve 14'te sunulmuştur. Tüm temaların genel dağılımı ise Tablo 15'te özet olarak verilmektedir.

Tablo 12. Öğrencilerin En Çok Zorlandığı Klinik/Laboratuvar Konuları (n=15)

Tema	Örnek Katılımcı İfadeleri
Teori-Uygulama Kopukluğu	"Alt sınıflarda anlatılan teorik derslerin sonraki sınıflarda hatırlanmaması"; "Konuları anlama güçlüğü"
Klinik Uygulama Yetersizliği	"Yeterli klinik vaka olmadığından maket ve model üzerinden eğitim seçenekleri artırılmalıdır"; "Öğrenci sayısının fazla olması nedeniyle birebir eğitim verilemiyor"
Laboratuvar Güçlükleri	"Laboratuvar sonuçlarının yorumlanması ve klinikle ilişkilendirilmesi belirgin bir problem"; "Her öğrenci bire bir uygulamalı eğitim alamıyor"
Farmakoloji Entegrasyonu	"İlaç hazırlama basamaklarında zorlanıyorlar; eczacılık fakültesiyle altyapı imkânı güçlü olabilir"

Tablo 13. Mevcut Öğretim Altyapısına İlişkin Sorunlar (n=15)

Tema	Örnek Katılımcı İfadeleri
Laboratuvar Altyapı Eksikliği	"Laboratuvarda ileri analizleri yapan cihazların eksikliği"; "Yeterli sayıda mikroskop olmaması"
Klinik Ekipman Yetersizliği	"Klinik beceri laboratuvarı eğitimi yetersizdir"; "Klinik açıdan çok az desteklendiğimi hissediyorum"
Fiziki Alan Yetersizliği	"Öğrenci laboratuvar araç-gereçleri ile uygulama salonlarının fiziki hacimlerinin ivedilikle büyütülmesi gerekmektedir"

Tablo 14. Ek Eğitim İhtiyaçları ve Genel Görüşler (n=10 ve n=6)

Tema	Frekans	Örnek Katılımcı İfadeleri
Öğrenci Sayısı ve Kapasite	4	"Kesinlikle acilen öğrenci sayısı azaltılıp klinik araçlar artırılmalı"; "Mevcut öğrenci sayısının azaltılması"
Saha Uygulamalarının Artırılması	2	"Çiftlik ve özel işletmelere daha sık ve rutin gidilmelidir"
Altyapı / Materyal Desteği	2	"Öğrenci uygulamaları için daha fazla materyal sağlanmalıdır"
Yapay Zekâ ve İletişim Becerileri	2	"Akademide yapay zekanın etik kullanımı"; "İletişim becerileri"
Teknolojik Cerrahi Eğitim	1	"Cerrahi girişimlerde teknolojik yaklaşım eğitiminin verilmesi"
Dijital Yönetim Yazılımları	1	"Sürü yönetim ve hastane yönetimi gibi konularda bilgisayar destekli programlar kullanılmalıdır"

Tablo 15. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Tüm Temaların Özet Dağılımı

Tema / Konu	Frekans (f)	Açıklama
Altyapı Yetersizliği	13	Cihaz, ekipman ve fiziki alan eksikliği
Klinik Uygulama Güçlükleri	12	Yetersiz vaka sayısı ve birebir eğitim sorunu
Saha/Çiftlik Uygulamaları	12	Çiftlik ve işletme ziyaretlerinin artırılması talebi
Pedagojik Destek İhtiyacı	6	EAEVE uyumlu tasarım, maket/model entegrasyonu
Güncel Konu Talepleri	4	Yapay zekâ etiği, iletişim, cerrahi teknoloji

Bulgular Yorumu

Açık uçlu yanıtlar bütüncül olarak değerlendirildiğinde üç temel sorun odağı öne çıkmaktadır. Birincisi fiziki altyapı yetersizliğidir; laboratuvar cihazları, klinik ekipman ve uygulama salonlarının yetersiz kapasitesi birden fazla katılımcı tarafından vurgulanmıştır. İkincisi öğrenci sayısı-kapasite dengesizliğidir; öğrenci fazlalığı nedeniyle birebir uygulama eğitimi verilememesi ciddi bir pedagojik sorun olarak tanımlanmaktadır. Üçüncüsü ise güncel ve alana özgü eğitim talepleridir; yapay zekanın etik kullanımı, iletişim becerileri ve dijital yönetim yazılımları gibi standart müfredat dışı konulara yönelik talep dikkat çekmektedir. Bulgular; salt eğitim programı düzenlemelerinin ötesinde kurumsal altyapı iyileştirmelerine yönelik önlemlerin de ivedilikle ele alınması gerektiğine işaret etmektedir.

4. GENEL DEğERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu bölümde anket bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmekte; Koordinatörlük ve ilgili birim yöneticilerine yönelik beş temel stratejik öneri sunulmaktadır.

1. Öncelikli eğitim programı başlıklarının belirlenmesi: Eğitim ihtiyacı yüksek bulunan Simülasyon ve maket tabanlı öğretim (Ort.=3,00), Veteriner hekimliğe özgü dijital öğretim araçları (Ort.=2,91), Öğrenme psikolojisi (Ort.=2,89) ve OSCE/klinik portfolyo tasarımı (Ort.=2,77) konularına yönelik öncelikli uygulamalı atölye ve seminer programları tasarlanmalıdır. Veteriner özgü sıralama analizinde açık ara öne çıkan One Health ve zoonotik hastalık entegrasyonu ile Biyogüvenlik konuları da bu planlama sürecine dahil edilmelidir.
2. Hedef kitleye özgü içerik geliştirme: Dr. Öğretim Üyesi grubunun yetkinlik ortalamaları diğer unvan gruplarına kıyasla görece düşüktür. Bu gruba yönelik Klinik değerlendirme yöntemleri/OSCE, Akreditasyon süreçleri ve Dijital eğitim araçları odaklı yoğunlaştırılmış eğitim modülleri önceliklendirilmelidir. Öncelik sıralamasında ilk üçe giren Öğretim programı tasarlama, Öğrenci merkezli öğretim ve Öğrenme kuramları konularında tüm unvan gruplarını kapsayan modüler eğitim serisi oluşturulmalıdır.
3. Eğitim formatının tercihe uygun tasarlanması: Katılımcıların %62,9'u yüz yüze, %34,3'ü hibrit formatı tercih etmektedir. Koordinatörlük tarafından tasarlanacak tüm programlar öncelikle yüz yüze, gerektiğinde hibrit formatta sunulmalı; tamamen online format yalnızca destekleyici içerikler için değerlendirilmelidir.
4. Kurumsal altyapı iyileştirme önerilerinin iletilmesi: Açık uçlu yanıtlarda yoğun biçimde dile getirilen laboratuvar cihaz eksikliği, klinik ekipman yetersizliği ve öğrenci-kapasite dengesizliği sorunları birim ve fakülte yönetimine raporlanarak çözüm mekanizmalarının harekete geçirilmesi sağlanmalıdır. Simülasyon laboratuvarı kurulumu ve maket/model parkurunun genişletilmesi acil altyapı yatırımı olarak değerlendirilmelidir. Diğer yandan, öğretim üyeleri hayvan hastanesinin günün ihtiyaçlarına yeterince cevap veremediğini belirtmiştir.
5. İzleme ve değerlendirme mekanizmasının kurulması: Sonraki dönemlerde aynı araçla tekrarlanan ölçümlerle yetkinlik gelişiminin ve eğitim ihtiyaçlarındaki değişimin takip edilmesi akademik kalitenin artırılmasına ve müdahale programlarının etkinliğinin kanıtlanmasına önemli katkı sağlayacaktır.

BAÜN Eđitcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

Balıkesir Üniversitesi | 2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı